U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **P. K.**, zast. Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem se sídlem Sekaninova 1204/36, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2017, čj. OAM-459/ZA-ZA11-VL16-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 4. 2019, čj. 43 Az 1/2018-44,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce, který státním občanem Ukrajiny a pochází z Ivanofrankivské oblasti, podal dne 7. 6. 2017 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl, že Ukrajinu opustil kvůli bídě. V České republice má manželku, která je státní občankou Ukrajiny a na území České republiky má trvalý pobyt, a nedospělého syna, o jehož žádosti o vízum za účelem sloučení rodiny se vede správní řízení. Žalobce přišel dne 8. 6. 2017 o povolení k pobytu a obdržel výjezdní příkaz. Na Ukrajinu by se však vrátit nechtěl, protože by musel opustit rodinu, nemá tam práci a člověk by tam mohl umřít hlady. Na Ukrajině má své rodiče a rodiče manželky, ale žít by u nich nemohl, protože nemají dost místa. O svou bezpečnost na Ukrajině se jinak nestrachoval a neměl tam nikdy žádné problémy. Zároveň však nevylučuje, že se válečný konflikt z východu Ukrajiny může rozšířit na celé její území.

[2] Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany pouze proto, aby legalizoval svůj pobyt na území. Proto žalobcově žádosti nevyhověl a mezinárodní ochranu mu neudělil.

[3] Žalobce se proti neudělení azylu bránil žalobou u krajského soudu. Podle krajského soudu nemohly vést skutečnosti, které žalobce tvrdil, k udělení azylu. Krajský soud také

posoudil, zda žalobce nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Dospěl však k závěru, že na Ukrajině není totální konflikt, místo žalobcova pobytu v zemi původu nebylo vojenskými událostmi nijak významněji zasaženo a žalobce sám netvrdí, že by mu v zemi původu hrozila vážná újma. Proto žalobu zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Své obavy o bezpečnostní stav na Ukrajině dokládá novinovým článkem, který popisuje politickou situaci na Ukrajině v období prezidentských voleb. Stěžovatel dále namítá, že kvůli špatné bezpečnostní situaci na Ukrajině se stal uprchlíkem *sur place*, tzn. před vypuknutím válečného konfliktu svou zemi původu opustil a nyní se do ní nechce vrátit kvůli přetrvávající nepříznivé situaci. Stěžovatel také připomněl, že na Ukrajině je špatná i ekonomická situace a dostupnost lékařské péče. Dále poukázal na to, že má dluhy a problémy zaplatit vše potřebné, přestože on i jeho manželka pracují.

[5] Žalovaný nepovažuje stěžovatelovy námitky za důvodné, protože zhoršená bezpečnostní situace se týká Doněcké a Luhanské oblasti. Ostatní části Ukrajiny (včetně té, z níž stěžovatel pochází) jsou konfliktem nedotčené.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Ze správního spisu vyplynulo, že se žalovaný dostatečně zabýval otázkou bezpečnosti ve stěžovatelově zemi původu. Z informací o politické a bezpečnostní situaci na Ukrajině z 24. 7. 2017, které měl žalovaný k dispozici, vyplývá, že Ivanofrankivská oblast je pod kontrolou ukrajinské ústřední vlády a nedocházelo v ní k žádným bezpečnostním incidentům. NSS se otázkami bezpečnostní situace na Ukrajině důkladně zabýval již v minulosti a dospěl k závěru, že zde „*nepanuje totální konflikt, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven nebezpečí vážné újmy*“ (srov. usnesení ze dne 15. 1. 2015, čj. 7 Azs 265/2014-17, a další novější rozhodnutí). Stěžovatelova tvrzení, že nelze vyloučit rozšíření konfliktu na celé území, nejsou ničím podložená a nemohou tak být sama o sobě důvodem k udělení azylu. Jiné důvody pro udělení azylu stěžovatel ani netvrdil.

[9] NSS se již rovněž zabýval podmínkami, které musejí být splněny, aby mohla být žadateli udělena doplňková ochrana (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68). Jednou z podmínek je, že žadateli o doplňkovou ochranu hrozí vážné a individuální ohrožení života či tělesné integrity z důvodu svévolného násilí. Stěžovatel však netvrdil, že by mu nějaká újma hrozila, a o existenci takové hrozby nesvědčí ani informace o oblasti, z níž stěžovatel pochází.

[10] Ze stěžovatelových tvrzení naopak vyplývá, že k pobytu na území České republiky ho motivují spíše ekonomické důvody (dluhy a potřeba vydělat peníze, nedostatek práce a bída na Ukrajině apod.). Zákonným důvodem pro udělení mezinárodní ochrany však

pokračování

není špatná ekonomická situace v zemi stěžovatelova původu ani jeho osobní finanční potíže. K tomu, aby mohl stěžovatel vykonávat práci na území České republiky a za tímto účelem tu pobývat, je zapotřebí, aby využil jiných prostředků (vhodných pobytových titulů) než žádosti o mezinárodní ochranu. Institut azylu a doplňkové ochrany totiž neslouží k legalizaci cizincova pobytu na území České republiky v situaci, že pozbylo platnosti jeho předchozí povolení k pobytu.

[11] NSS je tedy přesvědčen, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu